

Historia

Historia Krynicy - Zdrój

Dawno temu, w gęstych lasach Krynicy słychać było tylko szum wiatru, ptasie kląskanie, szemranie potoków i pomrukiwanie dzikiej zwierzyny, ludzie tu nie zaglądali. Dopiero przywilej z 1547 r. zezwalał niejakiemu Dankowi z Tylicza na założenie sołectwa w Krzenycze i zobowiązywał go do wykarczowania gruntu oraz zbudowania pomieszczeń dla 7 kmieci.

Na tereny dzisiejszej Krynicy przybyli osadnicy ze wschodu, którzy w 1651 r. mieli tu już ruską parafię i zaczęli stawiać cerkiew. Tutejszymi wodami nikt się jeszcze nie zajmował. Pierwszy napomknął o nich w swych książkach wydanych w 1 poł. XVIII w. ks. Gabriel Rzączyński. Potem zapadło o nich głucho milczenie. Medycyna nie dorosła, by się nimi zajmować, [Krynica](#) wraz z całą Galicją znalazła się w zaborze austriackim.

Wreszcie w 1793 r. komisarz Franz Stix von Sauerbergen za bezcen kupił krynicką ziemię i zwrócił uwagę na tutejsze źródła profesorowi Uniwersytetu Lwowskiego Baltazarowi Hacquetowi. Ten zbadał źródła i w 1796 r. opublikował o nich pracę. Stix von Sauerbergen przeniósł się jednak do Białej i sprzedał dobra krynickie rządowi austriackiemu, który rozpoczął poszukiwania ich dzierżawcy. Jak go znalazł, tracił prędko, bo zyski ze źródeł okazywały się marne. Cóż z tego, że na początku XIX w. wybudowano w Krynicy łaźienki, kilka domów mieszkalnych, ujęto źródła mineralne, przesunięto koryto Kryniczanki, założono park na Górze Parkowej, skoro gości było jak na lekarstwo.

Postanowiono więc budynki uzdrowiskowe rozebrać, a materiał z nich sprzedać. Tymczasem w 1856 r. zakład przyniósł dochody przewyższające wpływy z lat poprzednich! Rząd austriacki wysłał więc na miejsce specjalną komisję z prof. Józefem Dietlem na czele. Uczony zaopiekował się Krynica najlepiej jak potrafił, stając się ojcem jej prawdziwego odrodzenia. Pomogło mu w tym wybudowanie w 1876 r. bitej drogi z pobliskiej Muszyny oraz linii kolejowej do Muszyny, przedłużonej w 1911 r. do Krynicy Zdroju. W 1886 r. powstał zakład przyrodolecznicy, w 1889 r. Dom Zdrojowy. W końcu XIX w., zwłaszcza wśród polskich elit, do dobrego tonu zaczęły należeć odwiedziny u krynickich wód.

Po I wojnie światowej zasłużył się dla miejscowości profesor geologii Rudolf Zuber, który odkrył tu źródło bardzo silnej szczawy alkaicznej. Z czasem unowocześniono system czerpania wody mineralnej, pobudowano luksusowe hotele.

II wojna światowa zahamowała te pozytywne przemiany, dopiero po jej zakończeniu, miejscowość znowu zaczęła się rozwijać. Z eleganckiego uzdrowiska zmieniła się jednak na egalitarny kurort. Obok wykwintnych willi powstały ogromne ośrodki wczasowe o architekturze często nie pasującej do miejscowej. Na skutek niekontrolowanego rozwoju Krynicy Zdroju, postępowała degradacja środowiska przyrodniczego. Na szczęście proces ten został zatrzymany po 1990 r.

Reklama

NETFACTORY.PL

Pensjonat Karkonoski
W Karpaczu
Tel. 075 75 32 308
www.karkonoski.com

Pensjonat Bałtyk
W Rewalu
Tel. 091 38 62 820
www.bałtyk.pl